

ICCJ sancționează lipsa rolului activ al inspectorilor fiscali pentru clarificarea corectă și completă a situației de fapt fiscale a unui contribuabil

Autor: Emanuel Băncilă, Partener coordonator Litigii și Inspecției Fiscale, Casa de avocatură Băncilă, Diaconu și Asociații

Unul din cele mai mari grupuri multinaționale care activează în industria petrolieră din România a obținut recent din partea Înaltei Curți de Casație și Justiție o soluție definitivă împotriva ANAF într-un litigiu fiscal care a vizat o impunere de peste 12 milioane de lei. Contribuabilul a fost reprezentat de avocații specializați în litigii fiscale din cadrul Băncilă, Diaconu și Asociații.

Ca urmare a refacerii controlului fiscal, inspectorii ANAF au o impus o sumă suplimentară de peste 12 milioane de lei reprezentând impozit pe profit și TVA, considerând că nu sunt îndeplinite condițiile de deductibilitate a unor cheltuieli specifice industriei extractive petroliere.

Chiar dacă suntem în prezența unei refaceri a unei inspecții fiscale, ceea ce presupune că societatea a mai fost controlată inițial pentru aceeași perioadă, abordarea inspectorilor fiscali a fost în continuare verificarea prin sondaj a documentelor justificative deținute de societate. Chiar și în situații în care o societate este verificată ani de zile pentru perioade relativ scurte, având loc în fapt o adevărată inspecție exhaustivă, echipele de inspecție menționează în

cuprinsul raportului de inspecție fiscală faptul că pentru respectiva inspecție fiscală s-a folosit metoda verificării prin sondaj.

Este o problemă sistemică a instituției inspecției fiscale în România, inspectorii fiscali evitând să menționeze metoda de control a inspecției exhaustive, atunci când aceasta este efectiv folosită. Nu este întâmplător faptul că, în cei peste 25 de ani de practică, nu am întâlnit un raport de inspecție fiscală care să menționeze inspecția exhaustivă drept metodă de control.

Chiar dacă echipa de inspecție fiscală a formulat numeroase solicitări de punere la dispoziție de documente și explicații suplimentare cu privire la tranzacțiile și facturile analizate prin sondaj, toate celelalte cheltuieli neanalizate în cadrul inspecției fiscale nu au fost considerate deductibile, chiar dacă contribuabilul a prezentat documente justificative pentru toate cheltuielile efectuate în scopul activității sale taxabile.

Ori, potrivit Codului de procedură fiscală, echipele de inspectorii sunt obligate să manifeste un rol activ în vederea clarificării complete și corecte a situației de fapt fiscale a contribuabilului, înainte de a emite raportul de inspecție fiscală. Rolul pasiv al inspecției fiscale a dus la necesitatea administrării unei expertize tehnice fiscale în fața primei instanțe de judecată, având ca obiectiv principal corelarea documentelor justificative deținute de societate.

„Nu este pentru prima dată când este necesară administrarea de expertize fiscale de către contribuabili în cadrul unor proceduri administrative sau judiciare de atac care să complinească activitatea de control a inspecției fiscale care nu verifică întreaga situație de fapt fiscală. În mod normal, rolul unei expertize este acela de a stabili dacă concluziile unei verificări efectuate de inspecția fiscală corespunde sau nu situației de fapt fiscale și nu să înlocuiască activitatea

de inspecție propriu zisă”, a declarat Emanuel Băncilă, Partener în cadrul Băncilă, Diaconu și Asociații și coordonatorul practicii de inspecții și dispute fiscale.

Decizia definitivă a fost obținută de către echipa de avocați **Băncilă, Diaconu și Asociații**, formată din **Călin Stan** și **Victor Bozdog**, și condusă de **Emanuel Băncilă**.